

Kitab Daniel - Nomer Dalapan Puluh Hiji

Muka Kedok Révisionisme Sajarah dina Adventisme Laodiséa: Nalungtik Kontroversi ngeunaan “the Daily”

Jeff Pippenger

2024-02-14

Nalar tina sabab ka akibat téh taya gunana lamun akibatna didefinisikeun kalawan salah, sakumaha geus dipigawé ku para sajarawan Adventis Laodikea anu maparin kuliah kalayan nada ngagurukeun ngeunaan kaayaan jeung pribadi-pribadi anu patali jeung Konperénsi Umum 1888 di Minneapolis. Pedaran anu diilhamkeun ngaidentifikasi éta kajadian minangka pangulangan tina pambrontakan Korah, Datan, jeung Abiram, anu didorong ku hukuman anu netepkeun yén maranéhna kudu ngumbara di padang gurun salila opat puluh taun nepi ka maranéhna maot. Hukuman anu sarua éta geus dipedar ka Adventisme Laodikea.

Pemberontakan éta ngawengku pasamoan-pasamoan rusiah, di mana para nu ngalawan aya dina kabutaan Laodikia anu kacida ngageunjeungna nepi ka ngahalangan maranéhna ngartos yén Allah nyaho kana rarancang jeung pemberontakan maranéhna anu dipigawé di balik panto nu katutup. Sakumaha Korah, Datan, jeung Abiram nyumput di jero tenda-tendana sarta nyieun rarancangna jeung nyebarkeun pemberontakanana ngalawan Musa, kitu deui jalma-jalma baheula taun 1888 nyumput di balik panto imahna anu katutup, pikeun ngarancang ngalawan Sister White, putrana, jeung utusan-utusan pilihan. Ti dinya Sister White, Jones, jeung Waggoner kudu diserang.

Opat turunan Adventisme beuki ngaronjat dina pemberontakanana, sakumaha digambarkeun dina pasal dalapan kitab Ezekiel. Kamar-kamar gambaran di jero Bait Allah jasmani jeung bait manusa geus pageuh kakeueum ku khayalan-khayalan jahat, jeung spiritualisme netep kana para sepuh baheula anu dipasrahkeun pikeun ngajaga umat. Nepi ka taun 1888, para sepuh baheula éta boh ngaleupaskeun fitnah kana wibawa Alkitab tuluy kana Roh Nubuat, jeung dina taun 1884, tetenjoan kabuka eureun. Spiritualisme panteistikna Kellogg mimiti nyusup kana sajarah saméméh 1888, sarta taun 1888 nandaan datangna turunan kadua. Bisa jadi para ahli sajarah Adventis henteu nyatet kasaksian sajarah anu sabenerna ngeunaan pemberontakan anu kawujud dina pasamoan éta, tapi nurutkeun ilham para Watchers sawarga “ngadéngé unggal kecap sarta ngadaptarkeun” éta “kecap-kecap dina kitab-kitab sawarga.”

Pameuntasan anu dipalambangkeun ku “kamar-kamar rusiah pinuh ku gambaran” dina tulisan Yehezkiel, ngalambangkeun hiji serangan kana pondasi anu sajati. Eta ngalambangkeun hiji serangan kana nabi awéwé jeung para utusan anu kapilih, sarta nandaan datangna spiritisme. Dina generasi éta, serangan gedé salajengna baris dilaksanakeun ku Iblis ngalawan pondasi anu pangdasarna tina pondasi-pondasi William Miller.

Miller ngadasarkeun kerangka sakabéh panerapan nubuatna kana pamahaman yén dua kakawasaan anu nganyatakeun karuksakan dina Daniel pasal dalapan, ayat tilu welas, ngagambarkeun paganisme anu dituturkeun ku kapapaan. Dina taun 1901, Lewis Conradi, saurang pamingpin

Adventisme Laodikea di Jerman, ngawanohkeun deui pandangan Protestan anu geus murtad yén “the daily” dina kitab Daniel ngawakilan palayanan Kristus di Bait Suci.

Dina mangsa sajarah sanggeus rapat Minneapolis taun 1888, spiritualisme ti pamingpin pagawean kaséhatan beuki ngaronjat, papasiran terus lumangsung di antara para pamingpin, sabab balukar tina panolakan kana amanat Jones jeung Waggoner terus waé méré pangaruhna. Dina awal abad anyar, W. W. Prescott, saurang pamingpin Adventis Laodikea anu geus nampa kapercayaan téologis ti sakola-sakola Protestan murtad, nyangking jubah satanik pikeun ngamajukeun pamadegan Conradi ngeunaan “the daily,” jeung sakumaha salawasna kajadian, “nu meunang perang nu nulis sajarah.”

Para malaikat suci nyatet sajarah nu sajatina, tapi Adventisme Laodikea ngawangun hiji posisi sajarah dina pasualan ngeunaan panolakan kana pamahaman Millerite ngeunaan “the daily,” anu nyababkeun saha waé di antara “anu teu diajar” dina Adventisme Laodikea percaya yén harti “the daily,” anu ku Sister White diidentipikasi minangka asalna ti “malaikat-malaikat anu diusir ti sawarga,” sabenerna téh hiji doktrin anu leres. Dina mangsa awal abad ka-duapuluh, W. W. Prescott mingpin dina ngahasilkeun hiji publikasi anu judulna, *The Protestant*. Sakabéh dasar pamikiran tina publikasi éta nyaéta pikeun ngajarkeun yén pamahaman Miller ngeunaan “the daily” téh salah, sarta yén Protestantisme murtad, tempat anjeunna meunang kredensial teologisna, leres dina netepkeun hiji lambang satanik ka Kristus. Dina sajarah éta A. G. Daniells (Présidén General Conference), ngahijikeun tanaga jeung Prescott dina serangan satanik ngalawan bebeneran, sanajan kanyataan yén Sister White geus langsung ngadukung pamadegan Miller ngeunaan “the daily” minangka anu leres.

“Gusti nunjukkeun ka kuring yén bagan 1843 téh dipingpin ku panangan-Na, sarta yén euweuh bagian tina éta nu kudu dirobah; yén angka-angkana téh sakumaha anu dipikahoyong ku Anjeunna. Yén panangan-Na ngalindihan sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka, nepi ka teu aya saurang ogé anu bisa ningali éta, dugi panangan-Na dipiceun.”

“Saterusna abdi ningali patalina jeung ‘Daily,’ yén kecap ‘sacrifice’ téh ditambahan ku hikmah manusa, sarta henteu kaasup kana téks; jeung yén Gusti maparin pamadegan anu bener ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngembarkeun sora jam pangadilan. Waktu kasatuan aya, saméméh 1844, meh sakabéh jalma ngahiji dina pamadegan anu bener ngeunaan ‘Daily;’ tapi ti saprak 1844, dina kaayaan karancuan, pamadegan-pamadegan séjén geus dianut, sarta gelap jeung karancuan geus nuturkeun.” *Review and Herald*, November 1, 1850.

Dina mangsa serangan Prescott jeung Daniells ngalawan kana bebeneran ngeunaan “the daily,” Prescott jeung Daniells keur ngawakilan pamadegan minoritas dina perkara éta, sarta piwulang Sister White salila pasulayan éta ka dua lalaki éta nyaéta yén maranéhna kudu cicingeun, sanajan anjeunna ngedalkeunana ku kecap-kecap anu leuwih diplomatis, saperti, “in silence is your wisdom.” Nalika anjeunna nageuing maranéhna lantaran pamadegan palsu maranéhna, anjeunna ogé nekenkeun yén perkara “the daily” teu meunang dijadikeun patalékan ujian. Para revisionis sajarah, anu revisionisme téh mangrupikeun métode sajarah anu dipikawanoh mimitina asalna ti tarekat Jesuit dina garéja Katolik, geus ngagunakeun pernyataan-pernyataan anjeunna ngeunaan “the daily” anu teu meunang dijadikeun patalékan ujian, pikeun nyegah pamariksaan anu jujur

kana doktrin éta. Maranéhna nyasabkeun gambaran ngeunaan pernyataan-pernyataan anjeunna, sabab maranéhna teu kungsi poho ninggalkeun yén nalika anjeunna mapatahan supaya ulah ngagolakkeun perkara “the daily,” anjeunna salawasna ngawatesan pernyataan-pernyataanana ku ungkara saperti, “at this time,” atawa “under current circumstances.”

Salaku saurang nabi awéwé, anjeunna keur ngupayakeun nahan hiji pasalia paham anu beuki ngagedéan, anu geus aya dina ambang nimbulkeun hiji pamisahan gedé dina garéja sacara umum, ku golongan minoritas anu nganggap yén ku sabab maranéhna téh pamingpin, maranéhna miboga kawenangan pikeun ngamajukeun naon waé anu ku maranéhna ditangtukeun jadi bebeneran. Jeung PANGERAN, ngaliwatan pangaruh anjeunna, nahan pagawean satanis éta supaya tetep kaampeuh, nepi ka anjeunna pupus. Tuluy dina taun 1931, hiji dorongan anyar pikeun nampik bebeneran ngeunaan “the daily” dicobaan, sarta ahirna hasil dilaksanakeun. Kiwari pamahaman anu leres ngeunaan harti “the daily” téh mangrupikeun pamahaman golongan minoritas dina Adventisme Laodikea, sarta dina kaayaan kiwari “the daily” ayeuna tangtu pisan mangrupikeun hiji patalékan ujian.

Nalika pamadegan mayoritas nyekel pamahaman anu leres, éta lain hiji tés; ari lamun aya bebeneran naon waé anu ditetepkeun minangka kasalahan, harita éta jadi hiji tés. Nalika kumpulan naskah anu dijudulan Manuscript Releases diterbitkeun dina taun 1980-an, atawa sakitar mangsa éta, harita kapanggih hiji tulisan anu sajero-jero jelasna nentang pamadegan Prescott jeung Daniells ngeunaan “the daily,” sakumaha anjeunna ngadukung pamadegan Miller.

“Dina ieu tahap pangalaman urang, pikiran urang ulah nepi ka kaséréd ngajauhan tina cahaya husus anu dipaparinkeun [ka urang] pikeun diperhatikeun dina pasamoan penting konferénsi urang. Jeung aya Sadérék Daniells, anu pikiranana keur digarap ku musuh; sarta pikiran Sadérék jeung pikiran Pandita Prescott keur digarap ku para malaikat anu geus diusir ti sawarga. Pakasaban Sétan nya éta ngaléngsengkeun pikiran aranjeun sangkan jots jeung tittles diasupkeun, anu ku Gusti henteu diilhamkeun ka aranjeun pikeun diasupkeun. Eta perkara-perkara téh lain anu ésénsial. Tapi ieu ngandung harti anu gedé pikeun perjuangan bebeneran. Jeung gagasan-gagasan dina pikiran aranjeun, lamun aranjeun bisa diséréd kana jots atawa tittles, éta téh pakasaban tina réka-daya Sétan. Pikeun ngabenerkeun perkara-perkara leutik dina buku-buku anu geus ditulis, aranjeun nyangka bakal ngalakukeun hiji karya anu gedé. Tapi kaula diparéntahkeun, Jempé téh élokuénsi.

“Kuring kudu nyarios, Eureun néangan kasalahan. Upami maksud Iblis ieu tiasa waé kalaksanakeun, mangka ka anjeun katingalina yén pagawean anjeun bakal dianggap minangka anu pangluar biasa dina rarancangna. Éta téh rencana musuh pikeun ngumpulkeun sakabéh hal-hal anu disangka pantes dipapaséa, di tempat anu sagala rupa golongan pikiran henteu satuju.”

“Jadi, kumaha tuluyna? Pagawean pisan anu matak pikaresepeun ka Iblis bakal kajadian. Ka jalma-jalma luar bakal dipidangkeun hiji gambaran, lain ngeunaan iman urang sakumaha saéstuna, tapi anu justru cocog jeung kahayang maranéhna, anu bakal ngamekarkeun sipat-sipat karakter anu nimbulkeun kabingungan anu gedé sarta nyéépkeun mangsa-mangsa emas anu saéstuna kudu dipaké kalawan sumanget pikeun mawa amanat agung éta ka

hareupeun jalma rea. Pidangan-pidangan ngeunaan perkara naon waé anu ku urang geus digarap moal bisa sakabéhna saluyu, sarta balukarna bakal ngabingungkeun pikiran jalma-jalma anu percaya jeung anu henteu percaya. Ieu pisan hal anu ku Sétan geus dirancang sangkan kajadian—sagala naon baé anu bisa dipagedékeun jadi pasalingsingan.”

“Baca Yéhéskél, pasal 28. Ayeuna, di dieu aya hiji pagawéan anu agung, tempat roh-roh anéh bisa maénkeun peranna. Tapi PANGERAN miboga hiji pagawéan anu kudu dipigawe pikeun nyalametkeun jiwa-jiwa anu keur binasa; jeung tempat-tempat anu ku Sétan, bari nyamur, bisa diasupan, mawa kabingungan kana jajaran urang, éta bakal dilakonan ku anjeunna nepi ka sampurna, sarta sagala bédana leutik éta bakal jadi ngagedéan, nembongan écés.”

“Sarta ti heula katingalikeun ka sim kuring yén Gusti henteu masrahkeun beban pagawean ieu ka para Sesepuh Daniells atanapi Prescott. Naha akal licik Sétan kudu diasupkeun, naha ieu “Daily” kudu dijadikeun perkara anu kacida gedéna nepi ka diasupkeun pikeun ngabingungkeun pikiran jeung ngahalangan kamajuan pagawean dina mangsa anu penting ieu? Teu pantes kitu, naon baé kaayaanana. Perkara ieu ulah diwanohkeun, sabab roh anu bakal diasupkeun téh bakal nyaram, sarta Lucifer keur nengetan unggal gerak. Kakuatan-kakuatan satanis bakal ngamimitian pagaweanana, sarta kabingungan bakal diasupkeun ka jero barisan urang. Maranéh henteu boga panggilan pikeun néangan bédana pamadegan anu lain perkara ujian; tapi kasapéan maranéh téh mangrupa kasanggeman. Perkara ieu geus kabuka écés pisan di hareupeun sim kuring. Lamun Iblis bisa ngabelitkeun saha waé tina umat urang sorangan dina perkara-perkara ieu, sakumaha anu geus dirancang ku anjeunna, perkara Sétan bakal meunang kameunangan. Ayeuna pagawean éta kudu geuwat dipigawé tanpa tunda, jeung ulah aya [bédana] pamadegan anu diungkabkeun.”

“Setan bakal ngailhaman jalma-jalma anu geus kaluar ti antara urang supaya ngahiji jeung malaikat-malaikat jahat sarta ngahalangan pagawean urang ku perkara-perkara anu teu penting, jeung kumaha gedéna kasenangan [anu bakal aya] di pasanggrahan musuh. Rapatkeun barisan, rapatkeun barisan. Sing dikurebkeun unggal bédana. Pagawean urang ayeuna nyaéta nyurung sakabéh kakuatan jasmani urang jeung sakabéh tanaga saraf uteuk urang pikeun nyingkirkeun bédana-bédana ieu tina jalan, sarta supaya sakumna jadi satunggal dina karukunan. Lamun Setan, ku hikmahna anu hébat tapi henteu disucikeun, diidinan meunangkeun cekelan anu pangsaeutikna waé, [manéhna bakal surak bungah].”

“Ayeuna, nalika sim kuring ningali kumaha aranjeun digawé, pikiran sim kuring ngaregepkeun sakabéh kaayaan éta jeung hasilna lamun aranjeun neraskeun sarta méré ka pihak-pihak anu geus ninggalkeun urang kasempetan sanajan saeutik pikeun mawa kabingungan ka tengah jajaran urang. Kurangna hikmat aranjeun téh nya éta pisan anu dipikahoyong ku Sétan. Pangwartaan aranjeun anu tarik éta lain lumangsung dina ilham Roh Suci. Sim kuring diparentahkeun pikeun nyarios ka aranjeun yén milarian-cacad dina tulisan jalma-jalma anu geus dipingpin ku Allah téh lain datang tina ilham Allah. Jeung lamun ieu hikmat anu ku Elder Daniells rék dipasihkeun ka umat, ulah pisan méré anjeunna kalungguhan resmi, sabab anjeunna teu sanggup nalar tina sabab kana akibat. Cicingeun aranjeun dina perkara ieu téh hikmat aranjeun. Ayeuna, sagala rupa anu sarupa jeung milarian-cacad dina publikasi jalma-jalma anu geus teu hirup téh lain pagawéan anu dipasrahkeun ku Allah ka salah sahiji

aranjeun pikeun dipigawé. Sabab lamun jalma-jalma ieu—Elders Daniells jeung Prescott—nuturkeun pituduh anu geus dipasihkeun dina ngalaksanakeun pagawéan di kota-kota, tangtu geus loba, kacida lobana, anu diyakinkeun ku bebeneran sarta ditobatkeun, jalma-jalma anu mampuh anu [ayeuna] aya dina kalungguhan-kalungguhan tempat maranéhna moal kungsi kahontal.”

“Sakumna dunya kudu dipandang minangka hiji kulawarga agung. Jeung lamun maranéh boga sumber pangaweruh anu sakitu beungharna pikeun dicokot ti dinya, naha maranéh ngantep dunya binasa mangtaun-taun bari kasaksian-kasaksian anu dipaparinkeun ku Gusti urang Yesus Kristus tetep teu ditepikeun? Agama anu sajati ngajarkeun urang supaya nganggap unggal lalaki jeung awéwé minangka jalma anu bisa urang lakukeun kahadéan ka dirina.

“Ieu parantos dicitak mangtaun-taun: ‘Akal Nu Saimbang,’ kasaksian ka Sepuh Andrews. Pikiran téh bisa dibudidayakeun nepi ka jadi hiji kakuatan pikeun nyaho iraha kudu nyarita jeung beban naon anu kudu dipanggul sarta ditanggung, sabab Kristus téh Guru anjeun. Jeung kuring kacida sieunna pikeun anjeun [nalika kuring ningali anjeun] ngagungkeun hikmah anjeun sorangan sarta nuturkeun hiji jalan anu mawa asupna bédana pamadegan. Gusti nyaur ka jalma-jalma wijaksana anu sanggup nahan cicingna nalika éta mangrupa hikmah pikeun maranéhna ngalakukeun kitu. Lamun anjeun rék jadi jalma anu gembler, anjeun peryogi pangudusan ngaliwatan Yesus Kristus. Ayeuna aya hiji pagawean anu kakara dimimitian, jeung mugia hikmah katingali dina unggal palayan, dina unggal pupuhu [hiji] konferénsi. Tapi di dieu aya hiji pagawean pikeun anjeun anu kedah anjeun cekel mangtaun-taun ka tukang, tempat anjeun diperlukeun pikeun ngangkat sora anjeun pikeun pagawean ieu pisan. Kristus maparin pituduh anu husus ka sakumna umat-Na ngeunaan naon anu kedah maranéhna lakukeun jeung perkara-perkara anu henteu kedah maranéhna lakukeun. Jeung ngan kari sakeudeung deui waktos pikeun urang ngalaksanakeun kabeneran Gusti. Anjeun tiasa ngartos jalan Gusti. Kuring ningali maksud anjeun pikeun ngalaksanakeun perkara-perkara nurutkeun rarancang anjeun sorangan sanggeus anjeun ditempatkeun jadi pupuhu. Anjeun geus nyangka yén anjeun bakal ngalakukeun perkara-perkara anu luar biasa, anu saéstuna mangrupa pagawean anu ku Allah henteu dipasrahkeun ka leungeun anjeun pikeun dilaksanakeun. Ayeuna, pagawean anjeun lain pikeun neken, tapi pikeun ngaleupaskeun unggal kabutuhan sa jauh-jauhna lamun Gusti parantos narima anjeun pikeun ngalayanan. Tapi anjeun geus ti mimiti pisan mintonkeun bukti yén hikmah jeung pangadilan anu disucikeun tacan dipintonkeun ku anjeun. Anjeun ngabeledugkeun perkara-perkara anu moal ditarima iwal lamun Gusti maparin caang.

“Kuring geus dipaparin parentah yén léngkah-léngkah anu grusa-grusu sapertos kitu teu pantes dipigawé, saperti milih anjeun jadi présidén konferénsi sanajan pikeun sataun deui. Tapi Gusti ngalarang sagala urusan anu grusa-grusu sapertos kitu diteruskeun deui nepi ka perkara éta dibawa ka payuneun Gusti dina doa; sarta ku sabab pesen geus sumping ka anjeun yén pagawean Gusti anu ditumpangkeun ka présidén téh mangrupa tanggung jawab anu kacida suci tur beuratna, anjeun teu boga hak moral pikeun ngabeledug sakumaha anu ku anjeun dipigawé dina perkara ‘Daily’ sarta nyangka yén pangaruh anjeun bakal mutuskeun éta perkara. Aya Sepuh Haskell, anu geus nanggung tanggung jawab anu beurat, sarta aya Sepuh Irwin jeung sababaraha lalaki anu bisa ku kuring disebatkeun, anu nanggung tanggung jawab anu beurat.”

“Di manakah hormat anjeun ka para kokolot? Wewenang naon anu sanggup anjeun laksanakeun tanpa ngumpulkeun sakumna lalaki anu nanggung jawab pikeun nimbang ieu perkara? Tapi ayeuna hayu urang nalungtik ieu perkara. Urang ayeuna kudu nimbang deui naha ieu teh pangadilan PANGERAN, dina nyanghareupan pagawean anu geus dipopohokeun, pikeun nembongkeun sumanget anjeun dina neruskeun pagawean nepi ka sataun deui. Lamun anjeun neruskeun pagawean sataun deui kalayan pitulung anu bakal ngahiji jeung anjeun, kudu aya parobahan anu kajadian dina diri anjeun jeung Sepuh Prescott. Jeung handap asorkeun hate anjeun sorangan di payuneun Allah. PANGERAN kudu ningali dina diri anjeun hiji pintonan pangalaman anu béda, sabab lamun kantos aya jalma-jalma anu peryogi dipertobatkeun deui dina mangsa ayeuna [ieu], nya [eta] Sepuh Daniells jeung Sepuh Prescott.

“Pituin lalaki kudu dipilih, nya éta jalma-jalma anu boga hikmah sarta ku jalan karya rahmat Allah méré bukti ngeunaan hiji balikna deui ka jalan anu bener. Sabab saha waé jalma anu kacida dibutakeunana nepi ka teu sanggup nalar tina sabab kana akibat, nepi ka maranéhna ngaleungitkeun tina tinimbangan jalma-jalma anu geus nanggung tanggung jawab dina ieu pagawean jeung para présidén konferénsi ieu, [nya éta] jalma-jalma anu mawa ieu pagawean salila leuwih ti dua taun, nepi ka teu dipaliré sarta timbul akibat anu sakitu nurut kana dorongan dadakan, nepi ka jalma-jalma ngalalaworakeun pisan pagawean anu geus diteundeun di hareupeun maranéhna mangtaun-taun—nya éta pagawean di kota-kota—jeung henteu, atawa ngan saeutik pisan, merhatikeun para sepuh pikeun ménta piwuruk, tapi malah ngumumkeun hal-hal anu dipilih ku maranéhna sorangan pikeun ditepikeun ka rahayat, éta sorangan geus méré kasaksian ngeunaan teu amanna jalma-jalma éta pikeun dipasrahkeun kana pagawean anu sakitu agungna jeung éndahna.”

“Kristus téh henteu maot. Mantenna moal kungsi ngantep pagawean—Na diteruskeun ku cara anu anéh saperti kieu. Cukup tinggalkeun waé éta buku-buku. Lamun aya parobahan anu saéstuna perlu, Allah bakal ngayakeun kasaluyuan dina éta parobahan anu ajeg saluyu, tapi nalika hiji amanat geus dipercayakeun ka manusa kalayan tanggung jawab anu kacida gedéna nu kalibet di jerona, [Allah] nungtut kasatiaan anu bakal digawé ku kanyaah sarta nyucikeun jiwa. Para kokolot Daniells jeung Prescott duanana merlukeun pangbalikan deui. Hiji pagawean anu anéh geus asup, sarta éta henteu saluyu jeung pagawean anu ku Kristus dipigawé ku datang—Na ka dunya urang; jeung sakur anu saéstuna geus tobat bakal ngalakonan padamelan-padamelan Kristus.

“Urang sadaya kudu ngalaksanakeun pagawean anu baris ngamulyakeun Rama. Urang geus nepi ka mangsa krisis—naha kudu saluyu jeung karakter Yesus Kristus dina mangsa persiapan ieu pisan, atawa ulah nyoba [ngalakukeunana]. Sepuh Daniells, [anjeun teu] meunang ngarasa bébas pikeun ngangkat sora anjeun luhur sakumaha nu geus anjeun lakukeun dina kaayaan anu sarupa. Jeung kudu dipikaharti, présidén hiji konferénsi téh lain panguasa. Anjeunna digawé dina patalina jeung jalma-jalma wijaksana anu nyekel kalungguhan minangka présidén-présidén anu geus ditarima ku Allah. Anjeunna teu boga kabébasan pikeun campur kana tulisan-tulisan dina buku-buku citak tina kalam-kalam anu geus ditarima ku Allah. Maranéhna teu meunang deui maréntah iwal lamun maranéhna nembongkeun leuwih saeutik kakawasaan maréntah jeung ngadominasi. Krisis geus datang, sabab Allah bakal dihinna.”

“Na kumaha Pangeran ningali ka kota-kota anu can digarap? Kristus aya di sawarga. Ayeuna pangakuan-Na kudu kieu, ‘Teu aya pamaréntahan karajaan. Jeung ayeuna ieu téh mangsa krisis dunya ieu. Ayeuna Kami téh Kakuatan pikeun nyalametkeun atawa pikeun ngancurkeun. Ayeuna waktuna nalika takdir sakabéh aya dina panangan Kami. Kami geus maparin hirup Kami pikeun nyalametkeun dunya. Jeung “Kami, lamun Kami diangkat ka luhur,” rahmat kasalametan anu bakal Kami pasihkeun bakal ngabuktikeun yén sakabéh anu daék dibentuk nurutkeun kasarupaan ilahi sarta bakal ngahiji jeung Kami, maranéhna bakal digawé sakumaha Kami digawé ku kakawasaan rahmat panebusan Kami.’ Sing saha anu daék, [mugia anjeunna] nyepeng pageuh babarengan jeung dulur-dulurna pikeun ngalakukeun pagawéan anu geus dipaparinkeun ka maranéhna pikeun dipigawé nalika maranéhna aya dina kalungguhan anu ngandung tanggung jawab handapeun pituduh anu dipaparinkeun ku Pangeran, sarta kalayan pangsuhanna ikhtiar néangan sangkan digawé dina kasaluyuan anu lengkep jeung Anjeunna anu kacida nyaahna ka dunya nepi ka maparin hirup-Na jadi kurban anu sampurna pikeun kasalametan dunya. Kami nyarita ka para palayan kami, yén nalika maranéhna ngamimitian pagawéan di kota-kota urang, sing aya kasucian anu tenang ngiringan palayanan Firman. Urang moal bisa méré kesan anu pantes kana pikiran jalma-jalma lamun urang...”

“Kuring nyalin tina Buku Harian kuring. Kaleresan sakumaha ayana dina Isa—caritakeun éta, doakeun éta, percanten kana unggal kecapna dina kasaderhanaanna. Naon anu bakal anjeun tapi lamun kasalahan-kasalahan dibawa ka hareupeun jalma-jalma anu geus nyimpang tina iman sarta merhatikeun roh-roh nu nyasabkeun, jalma-jalma anu can lila katukang babarengan jeung urang dina iman? Naha anjeun rék nangtung di pihak Iblis? Pasang perhatian anjeun kana huma-huma anu can digarap. Hiji pagawean saalam dunya aya di hareupeun urang. Kaula dipaparin gambaran-gambaran ngeunaan John Kellogg.

“Hiji tokoh anu pohara matak kataji keur ngawakilan gagasan-gagasan tina alesan-alesan anu licin nu keur dipidangkeun ku anjeunna, nya éta pamadegan-pamadegan anu béda ti bebeneran Alkitab anu sajati. Jeung jalma-jalma anu keur lapar jeung haus kana hiji hal anu anyar téh keur ngamajukeun gagasan-gagasan [anu kacida licinna] nepi ka Elder Prescott aya dina bahaya anu kacida gedéna. Elder Daniells aya dina bahaya anu kacida gedéna [pikeun] jadi kabungkus ku hiji kasasaran, yén lamun pamadegan-pamadegan ieu bisa diucapkeun di mana-mana, éta bakal saolah-olah jadi hiji dunya anyar.

“Leres, éta tangtu bakal kitu, tapi nalika pikiran maranéhna keur kacida kaserepna ku hal éta, ka kuring dipintonkeun yén Sadérék Daniells jeung Sadérék Prescott keur nganyamkeun kana pangalaman maranéhna pamadegan-pamadegan anu katingalina rohaniah [spiritualistik], sarta keur narik umat urang kana pamadegan-pamadegan anu éndah anu bakal nipu, upami mungkin, malah jalma-jalma pilihan pisan. Kuring kudu nulis ku pulpén kuring [kanyataan] yén dulur-dulur ieu bakal ningali cacad dina gagasan-gagasan maranéhna anu nyasabkeun, anu bakal nempatkeun bebeneran kana kaayaan teu pasti; jeung [sanajan kitu] maranéhna [bakal] nangtung ngajeblag saolah-olah [aranjeunna miboga] katerangan rohani anu agung. Ayeuna kuring kudu nyarita ka maranéhna [yén] nalika perkara ieu dipintonkeun ka kuring, nalika Sepuh Daniells ngagedékeun sorana kawas tarompet dina ngabela pamadeganana ngeunaan ‘Daily,’ akibat-akibat saterusna ogé dipintonkeun. Umat urang keur jadi bingung. Kuring ningali hasilna, tuluy dipaparin ka kuring panginget-panginget yén lamun Sepuh Daniells,

tanpa maliré kana hasil ahirna, terus kieu kagét ku kesan éta sarta ngantep dirina percaya yén manéhna aya dina ilham Allah, maka kasangkaan jeung mamang bakal disebarkeun di antara jajaran urang di unggal tempat, sarta urang bakal aya dina kaayaan tempat Iblis bakal mawa pesen-pesenana. Kafirna hate jeung mamang anu pageuh bakal disebarkeun kana pikiran manusa, sarta panén-panén jahat anu anéh bakal ngagentos bebeneran.” Manuscript Releases, jilid 20, 17–22.

Sajarah generasi kadua nandakeun aya paningkatan dina pemberontakan. Spiritisme anu dilambangkeun ku kamar-kamar gambaran dina kitab Yehezkiel ngagambarkeun yén “Sadérék Daniells jeung Sadérék Prescott keur nyulam kana pangalaman maranéhna rupa-rupa pamadegan anu katingalina spiritualistis sarta narik umat urang kana pamadegan-pamadegan anu éndah anu bakal nipu, lamun mungkin, malah anu kapilih pisan.” Spiritisme anu pakait jeung pamadegan palsu ngeunaan “the daily,” nyaéta lambang tina naon anu, lamun mungkin, bakal nipu malah anu kapilih pisan. Anjeunna ngahijikeun spiritisme pantéisme anu keur dipromosikeun ku Kellogg jeung dorongan Prescott jeung Daniells pikeun netepkeun “the daily” minangka palayanan Kristus di Bait Suci.

Manehna ngabéjaan ka maranéhna supaya henteu ngaganggu éta buku-buku, ku éta anjeunna keur nyanghareupan dorongan ti Prescott jeung Daniells pikeun nulis ulang buku karya Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, sangkan ngaleungitkeun pangajaranana anu ngawanohkeun “the daily,” sakumaha ogé ku Miller diwanohkeun. Para révisionis sajarah Laodikea, anu ku Yesaya diidentifikasi minangka “the learned”, geus ngalaksanakeun hiji pagawéan anu luar biasa ka anu teu diajar di Adventisme, sabab maranéhna geus nyasabkeun kasaksian sajarah pikeun nungtun jalma-jalma anu ceulina gatel jeung kabiasaan ulikanana deet supaya nganggap yén jejer “the daily,” téh henteu penting, sarta yén Miller salah dina éta jejer. Éta pagawéan révisi téh mangrupa bagian tina runtah anu ku Miller dipidangkeun ka anjeunna anu kudu disapukeun ku lalaki nu nyekel sikat kokotor, dina mangsa nalika manifestasi kakawasaan Allah dina *Midnight Cry* diulang deui.

Urang baris neraskeun paniténan urang ngeunaan generasi kadua Adventisme Laodikea dina artikel salajengna.

Pesen “Maju ka hareup” téh masih kénéh kudu kadéngé tur dipihormat. Rupa-rupa kaayaan anu lumangsung di dunya urang nungtut pagawéan anu sanggup nyanghareupan kamekaran-kamekaran husus ieu. Gusti merlukeun jalma-jalma anu seukeut sarta écés paningal rohanina, jalma-jalma anu digarap ku Roh Suci, anu tangtu narima manna anu seger ti sawarga. Ka pikiran jalma-jalma sapertos kitu, Firman Allah mancarkeun cahaya, ngungkabkeun ka maranéhna leuwih ti saméméhna jalan anu aman. Roh Suci ngalakukeun pagawéanana kana pikiran jeung haté. Waktuna geus sumping nalika, ngaliwatan utusan-utusan Allah, gulungan éta keur dibentangkeun ka dunya. Para pangajar di sakola-sakola urang ulah sakali-kali dibeungkeut ku parentah yén maranéhna ngan ukur meunang ngajar naon anu geus diajarkeun nepi ka ayeuna. Sing jauhkeun watesan-watesan ieu. Aya Allah anu masihan pesen anu kudu diucapkeun ku umat-Na. Ulah aya saurang pendeta ogé ngarasa kabandungan atawa diukur ku ukuran manusa. Injil kudu ditetepkeun luyu jeung pesen-pesen anu dikirim ku Allah. Anu dipaparinkeun ku Allah ka palayan-palayaNa pikeun diucapkeun ayeuna, bisa jadi dua puluh

taun ka tukang tacan mangrupa bebeneran kiwari, tapi éta téh pesen Allah pikeun jaman ieu.”
The 1888 Materials, 133.